

1895-09-07

AFSENDER

Hildegard Wittrup

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Fredericia

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

Fødselsdagshilsen

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Min egen kære Sami! Jeg ved,
jag vil tænke paa Dig saameget
i Morgen, og jeg vil, at Du
skal vide det. Derfor sender jeg
Dig disse Linier forat ønske
Dig rigtig af Hjertet til
Lykke! Gud give Dig et godt
og blidt Aar med Frøst for
den store Sorg, det forrige bragte
Dig; og gid han, der er den
eneste, som kan hjælpe os alle,
vil holde Skyerne borte fra
Din Himmel, saa at Du atter

Den Dindes ijerby 14 Uing i den Maasid
gudtyk hordimul kort Sogor by Sogorndel som
og horden rimordel migt af. Stora hude
og kypomker ^{af Sogor} kun Utefjer, her Du kan hude hende
Lette Cithum fra my. andru or Myang Sogorby
Lykke, kort hude hende
og jeg et Sogor i den Maasid
fra den kypomker Sogorndel.

kan finde lidt Salskin og
Glade. Du var mestaget og
lidende, da jeg sidst saa dig,
og jeg har ofte bebrejdet mig,
at jeg talte saa lige ud af
mit Hjerte til Dig; jeg burde
have ventet, til Du havde
det lidt bedre. Men da du
selv bad mig derom og tilføjede,
at det maaske netop kunde
hjælpe Dig, at jeg talte ud, saa
gjorde jeg det, fordi jeg kunde
sige mig selv, at Du absolut maatte
have mærket, der var kommen
noget mellem os, og det kunde
maaske ogsaa bidrage til, at Du

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe *Ni* Nr. *25*

var bedrevet af nervøs. Og ikke sandt,
min kære Tante Mine, det er langt
bedre at hale rent ud, naar noget
piner en, og man mærker, at
Bitterheden begynder at erobre
en Plads i Hjertet. Er det overfor
Mennesker, man ikke holder af,
saa tier man; er det derimod
Mennesker, man virkelig holder
af, saa mærker det, naar noget
kommer en imellem, og saa kan
i alle Tilfælde jeg ikke lade
det gaa, som om intet var i
Vejen. Jeg var saa glad over at
have talt med Dig, jeg spekulerer
at den Plads, Du altid har
haft i mit Hjerte, den havde du

beholdt; og Du har altid været
god og korbij og deltagende over
for Johannes og mig. Tak derfor,
fordi Du har den Samtale, vi
sidst havde, saa godt og sødt,
jeg skal aldrig glemme Dig det.
Selv om vi rejser langt bort nu
snart, saa vil vi dog hoibe paa
ad vare at mødes og ses; og i
Mellemtiden maa vi da høre lidt
fra hinanden, ikke sandt?
Jeg har fulgt mit Hjertes Stemme
og fyldt dette Brev med det,
der optog mine Tanker, naar de
søgte Dig; det var maaske uheldig
valgt, men Du vil kunne forstaa
det det ved sig; og Du vil ikke
blive vred eller ked derover. Berog
og nu dette Brev itü, eller gem det,
at ingen ser det, jeg vilde gerne det blev
omgælden på 40!